

वा० रा०

॥६८॥

लीनं दृष्ट्वा अस्फुरंतं दृष्ट्वा चलितमानसा॥अदृष्टरूपोयमपि मायामृगोवेति चलितचित्त॥ पुनः सम्यक् निरीक्ष्योच्यमानविशेषणं कपिददर्श ॥ वेष्टितं परिहितमर्जुनवर्णं
वस्त्रं येन तं ॥१॥२ ॥३ ॥ वानरस्य निर्धारणेषष्ठी जातावेकवचनं ॥ वानराणां मध्ये इदं सत्त्वं जीवः भीमं प्राकृतप्राणिभयावहं ॥ अतएव तैर्दुरासदं दुर्निरीक्ष्यं चेतिमत्वा॥
पुनरपि मायैवेयमिति भयान्मुमोह॥४॥अथ भयमोहिता सती भृशं करुणं दीनं विललाप ॥ विलापप्रकारोराभेत्यादि ॥ ५ ॥ मंदमंदस्वरा ॥ अस्य दैवगत्या वास्तवत्वे
राक्षस्योमाजानंत्वित्यतिमंदस्वररोदनं ॥ विनीतवद्विनीततयोपस्थितं ॥ स्वमः जागृत्कल्पस्वमइत्यर्थः ॥ ६ ॥ स्वमत्वचितापूर्वकमेव पुनर्दर्शनमुपन्यस्यति ॥ सेति ॥ कि

ततःशाखांतरेलीनंदृष्ट्वाचलितमानसा ॥ वेष्टितार्जुनवस्त्रंतंविद्युत्संघातपिंगलं॥ १ ॥ साददर्शकपितत्रप्रश्रितंप्रियवादिनं ॥ फुल्लशो
कोल्कराभासंतत्तचामीकरेक्षणम् ॥ २ ॥ साथदृष्ट्वाहरिश्रेष्ठंविनीतवदवस्थितम् ॥ मैथिलीचिंतयामासविस्मयंपरमंगता ॥ ३ ॥ अ
होभीममिदंसत्त्वंवानरस्यदुरासदं ॥ दुर्निरीक्ष्यमिदंमत्वापुनरेवमुमोहसा॥ ४ ॥ विललापभृशंसीताकरुणंभयमोहिता ॥ रामरामेति
दुःखार्तालक्ष्मणेतिचभामिनी ॥ ५ ॥ रुरोदसहसासीतामंदमंदस्वरासती ॥ साथदृष्ट्वाहरिवरंविनीतवदुपागतं ॥ मैथिलीचिंतयामास
स्वप्नोयमितिभामिनी ॥ ६ ॥ सावीक्ष्यमाणापृथुभग्नवक्त्रंशाखामृगेंद्रस्ययथोक्तकारं ॥ ददर्शपिंगप्रवरंमहार्हवातात्मजंबुद्धिमतांव
रिष्ठं ॥ ७ ॥ सातंसमीक्ष्यैवभृशंविपन्नागतासुकल्पेववभूवसीता ॥ चिरेणसंज्ञांप्रतिलभ्यचैवंविचिंतयामासविशालनेत्रा ॥ ८ ॥

स्वप्नोमयायंविहृतोद्यदृष्टःशाखामृगःशाखगणैर्निषिद्धः ॥ स्वस्त्यस्तुरामायसलक्ष्मणायतथापितुर्मेजनकस्यराज्ञः ॥ ९ ॥

मिदं वाक्यं राक्ष

स्यः श्रुतवत्यइति परितोवीक्ष्यमाणा सा॥पृथु भग्नं वज्रप्रहाराद्वक्त्रं यस्य तं॥शाखामृगेंद्रस्य यथोक्तकारं कामाज्ञाकरं॥यद्वा यथोक्तवेष्टितार्जुनवस्त्रायाकारं लांसोऽङ्गस्यः॥पिंग
प्रवरं कपिश्रेष्ठमितिनिश्चयेन ददर्श ॥७॥ सा तं कपिरूपं रावणमित्येव समीक्ष्य भृशं विसंज्ञा चित्तक्षोभात् ॥ गता सुकल्पेव॥८॥ एवं चिंतयामासेत्यत्रैवं शब्दार्थः स्वमइ
त्यादि ॥ दृश्यमानोयं स्वप्नोमयाविकृतएव दृष्टः ॥ कुतस्तत्राह शाखामृगइत्यादि ॥ एवं दुःस्वप्नं मत्वा ॥ स्वस्ति प्रार्थयते जनकस्य तद्वंश्यस्य ॥ ९ ॥

सु० का०

॥६८॥